

1. Stíny lesa tajemné nad tábořištěm sní,
 v dáli západ zhasíná září poslední.
 Marně hledám nocí tmou cikánku nevěrnou,
 zdá se mi, že nebude již nikdy mou.

R: Cikánko ty krásná, cikánko malá,
 srdíčko ti láska má nespoutala.
 Jiného teď mámí černé oči tvé,
 které se mi zdály být tak upřímné.
 Až v ohni tábora zrudne tvůj vlas
 a houslí tesklivý ozve se hlas.
 Vzpomeň si, cikánko, že měl jsem tě rád,
 tu lásku ti nikdo víc nemůže dát.

2. Zmámila jsi duši mou, klid vrátit nemůžeš,
 vše, co řekla ústa tvá, změnilo se v lež.
 Dříve, než se rozední, tvůj tábor zmizí v dál,
 proč's neřekla, bych se tvojí lásky bál.

R: